

20 września 1928 r.

CO46

7/32

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7813.

Kl. 80 b 3.

Urbain Bellony Voisin
(Cette, Francja).

Sposób wytwarzania cementu glinowego.

Zgłoszono 28 września 1926 r.

Udzielono 30 czerwca 1927 r.

Pierwszeństwo: 2 października 1925 r. (Francja).

Jak wiadomo, znaczna część kosztów, związanych z wytwarzaniem cementu glinowego, otrzymywanego zapomocą stapiania i klinkieryzacji, przypada na rozdrabianie klinkieru (spieku), który w danym wypadku jest szczególnie twardy.

Uniknąć tych kosztów można wykorzystując znaną właściwość krzemianu dwuwapniowego, która polega na tem, że tenże podczas ochładzania rozdrabia się samoczynnie. Ciało to może nawet wywoływać sproszkowanie masy, która je zawiera, jak to stwierdzono przy wyrobie cementu, w klinkierze którego wchodzi w skład jednocześnie glinian jednowapniowy i krzemian dwuwapniowy.

Na zasadzie licznych prób stwierdzono, iż w celu osiągnięcia samoczynnego roz-

drabiania się i wytworzenia produktu dobrego, ten ostatni winien zawierać ponad 25% glinu, ilość krzemu winna stanowić od 0,5 do 0,4 zawartości glinu, ilość wapna winna być 3 do 3,25 razy większa od ilości krzemu, masa wyprażona winna ponadto ochładzać się powoli.

Sposób stanowiący przedmiot wynalazku niniejszego nie tylko pozwala uniknąć kosztów, związanych z rozdrabianiem produktu wyprażonego, lecz ponadto umożliwia stosowanie jako produktu wyjściowego, bauksytu lub gliny, które dotychczas, ze względu na znaczną zawartość w nim krzemionki, do wyrobu cementu nie stosowano.

Sposób niniejszy pozwala stosować bauksyty białe, zawierające zwykle w po-

równaniu z bauksytami czerwonymi więcej krzemionki i pozwala otrzymywać z bauksytu białego, zawierającego nieznaczną ilość żelaza cement glinowy, biały rozdrabiający się samoczynnie.

W pewnych wypadkach, rozumie się można bez uszczerbku dla samego procesu wytwarzania, dodawać w celu ułatwienia stapiania pewne topniki.

Przykład. Stosując mieszaninę wapna i bauksytu w takim stosunku, aby stop posiadał skład następujący:

krzemionki	15
gliny	30
wapna	45
żelaza	10
	100

otrzymuje się klinkier, który rozdrabia się sam przez się, dając proszek przechodzący

przez sito, mające 4900 oczek na cm^2 , i posiadający wszelkie zalety cementu glinowego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania cementu glinowego, znamienny tem, że jako materiał wyjściowy stosuje się masę, zawierającą co najmniej 25% gliny, ilość krzemionki od 0,4 do 0,5 ilości gliny, a wapna od 3 do 3,25 razy większą od ilości krzemionki, poczem masę rzeczoną stapia, a następnie ochładza się powoli.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że w celu otrzymania cementu glinowego białego stosuje się, jako materiał wyjściowy bauksyt biały i glinę.

Urbain Bellony Voisin.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.